

MENKIBE: Kim İstedi de Vermedi?

Horasan vâlisi Abdullah bin Tâhir, çok âdil idi. Jandarmaları birkaç hırsız yakalamış, vâlîye bildirmişlerdi. Hırsızlardan biri kaçdı. Hiratlı bir demirci, Nişâpûra gitmişdi. Bir zaman sonra, evine dönüp gece giderken, bunu yakaladılar. Hırsızlarla berâber, vâlîye çıkardılar. Hapis edin! dedi. Demirci, hapishânede abdest alıp namaz kıldı. Ellerini uzatıp, (Yâ Rabbî! Günâhım olmadığını, ancak sen biliyorsun. Beni bu zindandan, ancak sen kurtarırsın. Yâ Rabbî! Beni kurtar!) diye duâ etdi. Vâlî, o gece, rü'yâda, dört kuvvetli kimse gelip, tahtını, tersine çevirecekleri vakit uyandı. Hemen abdest alıp, iki rek'at namaz kıldı. Tekrar uyudu. Tekrar, o dört kimsenin, tahtını yıkmak üzere olduğunu gördü ve uyandı. Kendisinde, bir mazlûmun âhı bulunduğunu anladı. Nitekim şiir:

Binlerce top ve tüfek, yapamaz aslâ,
Gözyaşının seher vakti yaptığı,
Düşman kaçırın süngüleri, çok defa,
Toz gibi yapar, bir mü'minin duâsı.

Yâ Rabbî! Büyük yalnız sensin! Sen öyle bir büyüksün ki, büyükler ve küçükler, sıkışınca, ancak sana yalvarır. Sana yalvaran, ancak murâdına kavuşur.

Hemen, o gece, hapishâne müdürini çağırıp, bir mazlûm kalmış mı, dedi. Müdür, bunu bilemem. Yalnız, biri namaz kılıp, çok duâ ediyor. Gözyaşları döküyor deyince, onu getirtti. Hâlini sorup anladı. Özür dileyip, hakkını helâl et ve bin gümüş hediye kabûl et ve herhangi bir arzûn olunca bana gel! diye ricâ etdi. Demirci, hakkımı helâl etdim ve hediye kabûl etdim. Fakat işimi, dileğimi senden istemeğe gelemem, dedi. Niçin, deyince: Çünkü, benim gibi bir fakîr için, senin gibi bir sultânın tahtını birkaç defa tersine çeviren sâhibimi bırakıp da, dileklerimi başkasına götürmekliğim kulluğa yakışır mı? Namazlardan sonra etdiğim duâlarla, beni nice sıkıntıdan kurtardı. Nice murâdına kavuşurdu. Nasıl olur da, başkasına sığınırım? Rabbim, nihâyeti olmıyan rahmet hazînesinin kapısını açmış, sonsuz ihsân sofrasını, herkese yaymış iken, başkasına nasıl giderim? Kim istedi de, vermedi? İstemesini bilmezsen alamazsın. Huzûruna edeble çıkmazsan, rahmetine kavuşamazsın. Şiir:

İbâdet eşiğine, kim ki, bir gece baş kodu,
Dostun lütfu, açar ona elbette binbir kapu.

Kaynak: Gençlerin Rehberi